

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

navrhovatelky: **Sky Solar Development s.r.o.**, IČO: 28962796,
sídlem Prokopa Velikého 572, 344 01 Domažlice - Týnské Předměstí,
zastoupená JUDr. Ivanem Teleckým, advokátem,
sídlem Mikulandská 122/4, 110 00 Praha 1,

proti

odpůrkyni: **Obec Modlany**,
sídlem Modlany 34, 417 13 Modlany,

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Modlany, vydaného usnesením Zastupitelstva obce Modlany ze dne 21. 9. 2022, č. 4/5/2022,

takto:

- I. Návrh se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se návrhem podaným v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Modlany, vydaného usnesením Zastupitelstva obce Modlany ze dne 21. 9. 2022, č. 4/5/2022 (dále jen „územní plán“), a to konkrétně ve vztahu k pozemkům parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI a XJ, vše v katastrálním území X.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Návrh

2. Úvodem podaného návrhu navrhovatelka stručně shrnula dosavadní průběh projednávání věci, přičemž upozornila na to, že je vlastníkem shora uvedených pozemků. Následně zmínila, že do přijetí územního plánu byla část těchto pozemků určena ke komerční zástavbě – v ploše s funkčním využitím „skladové plochy, lehký průmysl/plocha bez podrobnější regulace“, a část byla zařazena do plochy s funkčním využitím „rekreační využití“. Upozornila též na fakt, že k návrhu nového územního plánu uplatnila námitky a připomínky. V novém územním plánu nicméně byly dotčené pozemky zahrnuty do plochy s funkčním určením „plocha pro výrobu a skladování – fotovoltaická elektrárna (VF)“. Funkční určení pozemku parc. č. XC pak bylo změněno na „plochu smíšeného nezastavěného území – zemědělské, přírodní, vodní“. Namítaným územním plánem tak dle navrhovatelky došlo k zásadní změně funkčního určení předmětných pozemků v jejím vlastnictví, přičemž byla výrazně omezena možnost jejich zastavění.
3. Navrhovatelka dále s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu zdůraznila, že je nutné, aby územní samosprávné celky ctily princip kontinuity územně plánovací dokumentace tak, aby nebylo zasahováno do legitimních očekávání vlastníků pozemků a jiných dotčených osob. Změna funkčního určení plochy či vymezení nové plochy s odlišným způsobem využití v územním plánu přitom může obstát pouze tehdy, jestliže je odůvodněna závažnými věcnými důvody. Odpůrkyně však dle navrhovatelky pouze v obecné rovině odmítla její námitky ve věci, přičemž se tak žádným způsobem nevypořádala s argumentací týkající se absence věcného důvodu pro změnu využití dotčených pozemků, absence řádného odůvodnění omezení funkčního využití těchto pozemků, ani s poukazem navrhovatelky na existenci závazného stanoviska EIA ve vztahu k poukazovaným pozemkům. Odůvodnění zamítnutí námitek proto navrhovatelka považovala za nepřezkoumatelné.
4. Podle navrhovatelky pak část územního plánu naprosto opomíjí i fakt, že jsou předmětné pozemky jednou z forem tzv. brownfieldů, které mají být dle nadřazené územně plánovací dokumentace, na rozdíl od jiných druhů pozemků, primárně určeny k zastavění. Omezení využitelnosti dotčených pozemků tudíž představuje citelných zásah do jejího vlastnického práva, který nemůže převážit nad ničím neprokázanou ochranou veřejného zájmu. Změnou funkčního určení nadepsaných pozemků tak odpůrkyně sleduje toliko domnělou ochranu nezastavěného území a ochranu životního prostředí. Tyto veřejné zájmy však již byly brány v potaz v rámci posouzení EIA, jehož výsledkem bylo kladné závazné stanovisko udělené na základě předchozího územního plánu. Zásah odpůrkyně do vlastnického práva navrhovatelky je tedy dle jejího názoru nepřiměřený.

Vyjádření odpůrkyně k návrhu

5. Odpůrkyně v písemném vyjádření k návrhu ze dne 12. 2. 2024 upozornila na skutečnost, že došlo k prodeji návrhem dotčených pozemků, přičemž nový vlastník těchto pozemků má dle informací odpůrkyně zájem vybudovat zde fotovoltaickou elektrárnu, a nechce se proto s odpůrkyní soudit.
6. V písemném vyjádření k návrhu ze dne 23. 4. 2024 odpůrkyně dále uvedla, že v důsledku převodu vlastnictví k pozemkům, jichž se týká navrhovatelkou napadená změna regulace obsažená v územním plánu obce Modlany, pozbyla navrhovatelka aktivní věcnou legitimaci. Nový vlastník těchto pozemků KATEMO s.r.o. pak nemá zájem do pozice navrhovatelky vstoupit a vést s odpůrkyní v projednávání věci spor. Dle odpůrkyně tak navrhovatelka nemůže být dotčena na právech, která jí už nenáleží. Návrh navrhovatelky, které nesvědčí Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

aktivní věcná legitimace, by tudíž měl být dle odpůrkyně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu zamítnut. Odpůrkyně poté dodala, že nový územní plán vychází z adekvátně specifikované koncepce, zohledňuje přesně situaci v dané lokalitě a nastavuje přiměřenou novou regulaci, která byla také dostatečně odůvodněna.

Posouzení věci soudem

7. Podle § 101a odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.
8. Je přitom nezbytné, aby navrhovatel tvrdil dotčení na svých hmotných právech. Jak ostatně konstatoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120: *„Ten, kdo je aktivně legitimován k návrhu podle § 101a a násl. s. ř. s., může tvrdit i porušení svých procesních práv v rámci procedury tvorby územního plánu, je-li představitelné, že toto porušení mohlo mít za následek dotčení těch jeho hmotných práv, od nichž se odvíjí aktivní legitimace.* Jinak řečeno, v návrhu nestačí tvrdit, že při přijímání opatření obecné povahy nebyl dodržen zákonem předvídaný postup, ale navrhovatel musí též popsat, jak se toto pochybení mohlo promítnout do oblasti jeho hmotných (typicky věcných) práv (srov. také usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, č. j. 5 Ao 3/2008-27).
9. Je tedy zřejmé, že aktivně věcně legitimována k podání návrhu dle § 101a s. ř. s. je pouze osoba, která je nositelem subjektivního hmotného práva, které mělo být opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkráceno. Toto „zkrácené právo“ přitom obvykle není imanentně spojeno s osobou navrhovatele – typickým případem je právo vlastnické. Pokud se tedy návrhem napadené opatření obecné povahy dotýká předmětu vlastnictví navrhovatele, nikoliv přímo a výlučně jeho osoby, pak s pozbytím vlastnictví přestává být původní vlastník nositelem i těch práv a povinností spojených s předmětem vlastnictví, která vyplývají z vydaného opatření obecné povahy, a tato práva a povinnosti přecházejí na nového vlastníka. Je to pak právě nový vlastník, do jehož vlastnických práv k nabyté věci nadále zasahuje veřejnoprávní regulace představovaná účinky vydaného opatření obecné povahy. V případě opatření obecné povahy vztahujícímu se k předmětu vlastnictví tedy nelze z povahy věci oddělit aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu (a dalšímu vedení řízení před správním soudem) od samotného vlastnického práva k věci (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2019, č. j. 3 As 198/2017-51).
10. S ohledem na skutečnost sdělenou odpůrkyní v rámci jejího vyjádření se k podanému návrhu se tak zdejší soud předně zabýval tím, zda navrhovatelka právo k návrhem dotčeným nemovitostem v průběhu řízení před soudem převedla na jinou osobu. Z obsahu katastru nemovitostí, konkrétně z listu vlastnictví č. 419 vedeného Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj ze dne 20. 3. 2024, kterým byl v projednávaném případě při jednání podle § 52 odst. 1 s. ř. s. proveden důkaz, soud zjistil, že vlastnické právo k předmětným pozemkům parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI a XJ, vše v katastrálním území X, náleží (nově) KATEMO s. r. o., nikoliv navrhovatelce, a to na základě kupní smlouvy ze dne 7. 2. 2024 (zápis do katastru nemovitostí proveden dne 29. 2. 2024).
11. Za tohoto stavu pak bylo pojmově vyloučeno poskytnout navrhovatelce požadovanou soudní ochranu. Té by se mohla dovolávat pouze osoba, která předmětné nemovitosti nabyla do svého vlastnictví, tj. KATEMO s. r. o. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 12. 8. 2010, č. j. 7 As 9/2010-255, v takovém případě je soud povinen navrhovatele na ztrátu jeho aktivní věcné legitimace upozornit a poučit ho o možnosti podat návrh na připuštění vstupu jiného subjektu do jeho procesního postavení ve smyslu přiměřeného použití § 107a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Pokud by navrhovatelka v projednávané věci takový

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

návrh učinila, mohl by soud na její straně pokračovat v řízení s novou nabyvatelkou předmětných nemovitostí, pokud by tato souhlasila (srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 9. 2020, č. j. 5 As 246/2020-18, nebo ze dne 13. 8. 2020, č. j. 6 As 47/2020-75).

12. Zdejší soud proto v rámci jednání dne 27. 3. 2024 navrhovatelku poučil ve smyslu § 107a o. s. ř. o možnosti navrhnout, aby na její místo vstoupil do řízení subjekt, na něhož byla převedena práva k nemovitostem, kterých se podaný návrh týkal. Navrhovatelka poté v návaznosti na výše uvedené poučení soudu navrhla postup dle nadepsaného ustanovení – tj. aby do daného řízení na její místo vstoupila nabyvatelka předmětných nemovitostí KATEMO s. r. o., avšak zákonem předvídaný souhlas této nabyvatelky nedoložila. Tento souhlas nebyl ze strany nabyvatelky pozemků KATEMO s. r. o. udělen ani na základě výzvy zdejšího soudu ze dne 27. 3. 2024, č. j. 140 A 5/2023-61, na kterou KATEMO s. r. o. ve stanovené lhůtě (resp. ani poté) nereagovala, a svůj souhlas se vstupem do vedeného soudního řízení na místo původní navrhovatelky tudíž nevyslovila. Nebyly proto splněny zákonné podmínky dle § 107a o. s. ř., ve spojení s § 64 s. ř. s., k tomu, aby soud mohl návrhu učiněnému navrhovatelkou při jednání dne 27. 3. 2024 vyhovět, a proto soud usnesením ze dne 10. 4. 2024, č. j. 140 A 5/2023-63, tento návrh zamítl. Dané usnesení nabylo právní moci téhož dne. Soud poté dne 10. 4. 2024 adresoval KATEMO s. r. o. též poučení o tom, že by mohla být osobou zúčastněnou na řízení ve smyslu § 34 s. ř. s. Ta však ve stanovené lhůtě soudu neoznámila ani to, že by měla v tomto soudním řízení zájem uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, a proto se jí nestala.
13. V kontextu výše popsanych skutečností tak soud uvádí, že podmínkou naplnění aktivní věcné legitimace bylo mj. to, že napadeným opatřením obecné povahy vyvolané zkrácení na právech navrhovatelky trvá. Pozbytí vlastnictví k předmětným nemovitostem je však důvodem pro zamítnutí návrhu z důvodu absence aktivní věcné legitimace navrhovatelky. Jinými slovy, navrhovatelka již není nositelkou subjektivních práv, do nichž by napadené opatření obecné povahy nadále zasahovalo, přičemž do jejího postavení nevstoupila v průběhu vedeného soudního řízení zákonem předvídaným způsobem nabyvatelka těchto práv.
14. Soud tak uzavírá, že se napadené opatření obecné povahy aktuálně nedotýká právní sféry navrhovatelky, a ta tudíž postrádá aktivní věcnou legitimaci, což soud s ohledem na shora popsané nutně vedlo k zamítnutí jejího návrhu výrokem I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. Na tomto závěru by pak nemohlo nic změnit ani případné hodnocení jednotlivých návrhových námitek, neboť i pokud by měla navrhovatelka se svými návrhovými body pravdu, nelze zrušit opatření obecné povahy k návrhu osoby, jejíž právní sféry se toto opatření obecné povahy vůbec netýká. Soud tedy podle § 52 odst. 1 s. ř. s. při jednání zamítl pro zjevnou nadbytečnost návrh navrhovatelky na doplnění dokazování jejími připomínkami ze dne 5. 3. 2021 a námitkami ze dne 15. 6. 2022, závazným stanoviskem Ministerstva životního prostředí k posouzení vlivu provedení záměru na životní prostředí ze dne 11. 3. 2021 pro záměr „CTPark Teplice III“, posouzením geologických a hydrogeologických poměrů lokality ze dne 30. 4. 2020 a hodnocením vlivů na krajinný ráz ze dne 27. 10. 2020, a to z důvodu, že pro věc rozhodná okolnost byla zcela nepochybně zjištěna z obsahu výše rekapitulovaného listu vlastnictví č. X vedeného Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj ze dne 20. 3. 2024, ve spojení se spisovou dokumentací, kterou se však dokazování neprovádí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, nebo ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 68/2011-75).

16. Pouze pro úplnost poté soud dodává, že ačkoliv se v soudním řízení ukázalo, že vzhledem ke změně vlastnického práva k předmětným nemovitostem k zásahu do právní sféry navrhovatelky napadeným opatřením obecné povahy již nemohlo dojít, nebyl to dle soudu důvod k odmítnutí návrhu dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť nešlo o zcela zjevný nedostatek věcné legitimace zjištěný okamžitě na první pohled z obsahu samotného návrhu, napadeného územního plánu či dalších navrhovatelkou přiložených listin, resp. tato okolnost vyvstala až v průběhu řízení před soudem (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004-59, a ze dne 26. 4. 2017, č. j. 3 As 126/2016-38).
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. rozsudku podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatelka právo na náhradu nákladů řízení nemá, neboť neměla ve věci úspěch. Procesně úspěšné odpůrkyni soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v řízení žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. dubna 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.